

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/187/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011727
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011727.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Juraja Dziaka (sudca spravodajca), v trestnej veci odsúdeného: A. A., t. č. vo VTOS v ÚZVJS Hrnčiarovce n/P, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.08.2025 sp. zn. 2PP/42/2025 - 37, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.10.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením zo dňa 12.08.2025, sp. zn. 2PP/42/2025 - 37 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), rozhodol tak, že (citácia) „podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona zamietá návrh odsúdeného A. A., nar. X. XXXXXXX XXXX v B., bytom C. D. XXXX/XXX, E. - F., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 1. júla 2025 na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 2T/20/2019 - 166 z 19. februára 2019 podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona vo výmere 2 (dva) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vykonávaného na základe uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 35Nt/74/2023 - 11 z 20. októbra 2023 v ústave s minimálnym stupňom stráženia“.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 37 až 39 spisu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď, po vyhlásení daného uznesenia, sťažnosť odsúdený (viď č. I. 35 spisu), ktorú následne odsúdený odôvodnil písomným podaním zo dňa 28.08.2025, doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.09.2025 (č. I. 42 spisu; ďalej aj „sťažnosť odsúdeného“). Odsúdený v písomnom odôvodnení ním podanej sťažnosti namietal (ako z nej vyrozumel sťažnostný súd), že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je podľa jeho názoru nesprávne [§ 189 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku]. Nezákonnosť napadnutého uznesenia vzhliada odsúdený v tom, že

- síce bol dosiaľ deväťkrát súdne trestaný, no vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej aj „VTOS“) je len druhýkrát;
- aktuálne vykonáva päť postupne po sebe uložených trestov odňatia slobody (v súčte šesť rokov a tri mesiace), ktoré mu boli uložené za prečiny, t. j. menej závažnú trestnú činnosť, kde pri prečine nemá prevyšovať horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody päť rokov (súdy mu teda mali uložiť za všetky tie prečiny jeden súhrnný trest neprevyšujúci päť rokov, nie trest v trvaní viac než šesť rokov, ako tomu bolo v tejto trestnej veci);
- aktuálne žiada piatykrát o podmienenečné prepustenie z VTOS (o podmienenečné prepustenie z VTOS žiadal aj v rokoch 2022, 2023, 2024 aj 2025).

Vzhľadom na ním v jeho sťažnosti uvedené argumenty odsúdený navrhol (ako z nej vyrozumel, posudzujúc sťažnosť odsúdeného podľa jej obsahu podľa § 62 ods. 1 Trestného poriadku ako i v kontexte celého tohto konania, sťažnostný súd), aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že ho podmiennečne prepustí z VTOS na slobodu.

Prokurátor sa ihneď, po vyhlásení napadnutého uznesenia, vzdal práva na podanie sťažnosti (č. l. 35 spisu). K sťažnosti odsúdeného sa do času tohto uznesenia sťažnostného súdu osobitne nevyjadril. Posúdenie sťažnosti odsúdeného sťažnostným súdom. Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a (a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Sťažnostný súd na podklade podanej sťažnosti odsúdeným postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pričom preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ako i konanie predchádzajúce vydaniu napadnutého uznesenia, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Z obsahu spisového materiálu totiž sťažnostný súd zistil, že súd prvého stupňa dospel k správne právnemu záveru, že v posudzovanom prípade nie sú dané podmienky na postup súdu podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku v podobe podmiennečného prepustenia odsúdeného z VTOS.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu (resp. výkonu pomerných častí uložených trestov), a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú (i) plnenie povinností a správanie odsúdeného vo výkone trestu, ktorými preukázal polepšenie (t. j. všeobecné polepšenie sa), a (ii) skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (t. j. prognóza vedenia riadneho života). Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k správne právnemu záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z VTOS, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu/trestov, a to dňa 05.11.2023. Danému záveru nie je teda čo vytknúť, nebol v podstate napadnutý ani sťažnosťou odsúdeného. Drobným formálnym nedostatkom nedopadajúcim však na materiálnu správnosť, a teda ani zákonnosť napadnutého uznesenia, je absencia poukazu na § 66 ods. 3 Trestného zákona vo výroku napadnutého uznesenia (nakoľko na splnenie vyššie uvedenej tzv. formálnej podmienky tu musel byť naplnený výkon pomerných častí potupne uložených/vykonávaných trestov odňatia slobody); z odôvodnenia napadnutého uznesenia je však zrejmé, že súd prvého stupňa skúmal naplnenie vyššie uvedenej tzv. formálnej podmienky aj v kontexte daného zákonného ustanovenia.

Sťažnostný súd ďalej k splneniu prvej materiálnej podmienky (t. j. všeobecné polepšenie sa odsúdeného) a druhej materiálnej podmienky (t. j. prognóza vedenia riadneho života odsúdeným na slobode) zakotvenej v § 66 ods. 1 Trestného zákona uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne. Po preskúmaní veci sa sťažnostný súd stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že u odsúdeného nebola splnená tak prvá ako ani druhá materiálna podmienka zakotvená v § 66 ods. 1 Trestného zákona a spočívajúca v (i) jeho polepšení sa počas doterajšieho VTOS a v (ii) prognóze vedenia riadneho života odsúdeným v budúcnosti/na slobode.

Sťažnostný súd si všetky závery súdu prvého stupňa prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne týmto odkazuje (viď posledné dva odseky na strane 4 a prvý odsek na strane 5 napadnutého uznesenia), bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a to v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/2/2018 zo dňa 23.01.2018), pričom odôvodnenie uznesenia prvostupňového a druhostupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 336/2016; ústavný súd pri posudzovaní dodržiavania ústavno-procesných princípov orgánmi verejnej moci pri rozhodovaní vychádza z toho, že na rozhodnutie vydané na rôznych inštitúciách je potrebné vzhliadať ako na jeden celok, k čomu viď tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 447/2016).

V tejto súvislosti sťažnostný súd zdôrazňuje z pred súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania vyplynúvšiu skutočnosť, na ktorú správne súd prvého stupňa v napadnutom uznesení v podstate poukázal, a to že

i. z doterajšieho priebehu života odsúdeného možno jednoznačne badať jeho sklon správať sa v rozpore so zákonom, a to v intenzite relevantnej pre trestné právo. Pred nástupom aktuálneho VTOS resp. pred nástupom VTOS v septembri 2020 mal odsúdený v registri trestov už 8 záznamov a za sebou aj predošlý VTOS, ktorý bol aj dôsledkom neúspechu podmieneného trestu odňatia slobody z pohľadu naplnenia účelu trestu (§ 34 Trestného zákona) u odsúdeného (v skúšobnej dobe sa totiž neosvedčil), či za sebou aj (formálne) úspešné podmienené prepustenie z VTOS (kedy sa v skúšobnej dobe takého podmieneného prepustenia z VTOS osvedčil). T. j. napriek predošlej skúsenosti s VTOS i úspešnému dokončeniu skúšobnej doby predošlého podmieneného prepustenia z VTOS v inej veci, odsúdený opätovne skĺzol do páchania trestnej činnosti, pribudli mu záznamy č. 5 až 9 v odpise registra trestov, ktoré predstavovali odsúdenie za (aj úmyselnú) trestnú činnosť na trest peňažný (avšak ten svoj účel nenaplnil, bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody), na podmienený trest odňatia slobody (a to aj s probačným dohľadom, ktorý tiež svoj účel nenaplnil, bol nariadený VTOS), no i na nepodmienený trest odňatia slobody. Je tak zrejmé, že k aktuálnej žiadosti odsúdeného o prepustenie z VTOS musí súd (ako správne tu učinil súd prvého stupňa) pristupovať mimoriadne obozretne, nakoľko predošlý VTOS, ako i podmienené prepustenie z VTOS u odsúdeného ani zďaleka nenaplnili tie očakávania, ktoré spoločnosť aplikáciou takého inštitútu podľa § 66 Trestného zákona do odsúdeného v minulosti vložila. U odsúdeného nedošlo totiž v minulosti k bezvýhradnému naplneniu účelu viacerých trestov, nenaplnili sa prognózy o jeho polepšení sa a vedení riadneho života po prepustení z predošlého VTOS.

ii. priebehom svojho vlastného VTOS odsúdený nateraz nepreukázal jednoznačne úplné naplnenie procesu vlastnej nápravy a dosiahnutie možnosti konštatovať v jeho prípade (tentokrát už skutočnú a v budúcnosti bezvýhradne každým jeho krokom naplnenú) prognózu vedenia riadneho života na slobode, keďže listinne zaznamenaný priebeh jeho aktuálneho VTOS (resp. VTOS od septembra 2020 do júla 2025) možno interpretovať aj tak, že odsúdený nijako nevybočuje z radu aktuálne režimovo prispôsobených väzňov (viď predposledný odsek na strane 4 napadnutého uznesenia), a teda že k jeho náprave stále ešte len dochádza (postupne/priebežne). Z hodnotiacej správy odsúdeného z VTOS bolo pred súdom prvého stupňa zistené (aj to), že

- odsúdený za doterajší VTOS (cca 5 rokov) síce nebol disciplinárne potrestaný, no nie vždy sa správal v súlade s ústavným poriadkom, čo bolo riešené pohovorom s pozitívnym efektom na jeho ďalšie správanie. Z daného (s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, ako je uvedené už vyššie) plynie aj naďalej predpoklad pretrvávajúceho sklonu odsúdeného nerešpektovať autoritu (úradnej osoby, verejnej authority, súdu, súdneho rozhodnutia, zákona atď.), kedy ku korekcii daného postoja odsúdeného dochádza stále i dnes evidentne priebežne/postupne prebiehajúcim VTOS;

- odsúdený za doterajší VTOS (cca 5 rokov) síce bol štyrikrát disciplinárne odmenený, no neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz či iné formy vzdelávania, v tomto ohľade bol teda absolútne nečinný vo vzťahu k vlastnej budúcnosti/k plánom na čas po VTOS (napriek možnostiam, ktoré mu VTOS ponúka). Z daného pre súd vyplýva až ťažko pochopiteľná nečinnosť odsúdeného (napriek aktuálnemu VTOS od septembra 2020), pokiaľ ide o využitie možností na vylepšenie si vlastných spôsobilostí a tým vyhládok na uplatniteľnosť svojej osoby (na trhu práce, pre spoločnosť) po ukončení aktuálneho VTOS;

- i keď v súčasnosti je jeho pracovný výkon vo VTOS (či jeho zapájanie sa do činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti v oblasti udržiavania čistoty/upravenosti spoločných/ubytovacích priestorov) hodnotený výhradne kladne, v predošlom v priebehu VTOS (počas prvých niekoľko rokov) bol opakovane vyradovaný z pracovnej činnosti, a to aj z dôvodov spočívajúcich v nezvládnutí pracovných postupov či nevyhovujúcej kvalite jeho práce, t. j. posun k riadnemu a zodpovednému plneniu si svojich (pracovných) povinností bol u neho len pozvoľný, trvajúci niekoľko rokov VTOS, počas ktorého obdobia bolo na neho pôsobené autoritou štátu cez orgány zabezpečujúce VTOS (t. j. v podmienkach pre neho jednoducho povedané prísnejších, než je tomu pri pobyte na slobode, pokiaľ ide o dohliadanie na jeho správanie/výsledky jeho činnosti). Z daného pre súd vyplýva, že VTOS na odsúdeného (pokiaľ ide o posun k zodpovednému plneniu si svojich povinností) vplyva postupne/priebežne, kedy ide o (stále prebiehajúci) niekoľkoročný (a zrejme ešte neukončený) proces;

- aj keď odsúdenému bol venovaný individuálny prístup so zameraním na zvyšovanie právneho všeobecného vedomia, osvojovanie/rešpektovanie základných spoločenských noriem, motiváciu k preberaniu zodpovednosti za svoj život, kedy možno konštatovať, že ciele stanovené v rozšírenom programe zaobchádzania toho času plní, z celého doterajšieho VTOS (a trestnej minulosti odsúdeného) neplynú jednoznačne záver o existencii neochvejného sebakritického postoja u odsúdeného k ním v minulosti páchanej trestnej činnosti (taký postoj síce odsúdený deklaruje, ako plynú z hodnotiacej správy jeho osoby z VTOS, no faktickými okolnosťami VTOS vo svojom súhrne, berúc do úvahy trestnú minulosť odsúdeného, skutočná existencia takého kritického postoja u odsúdeného je podľa záveru rovnakej hodnotiacej správy stále otáznou). Resocializačná prognóza u odsúdeného je aj z týchto dôvodov vyhodnotená v danej správe ako menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti ako stredné. Z daného pre súd vyplýva, že prípadné podmienené prepustenie odsúdeného v aktuálnom čase z VTOS bude niesť nie zanedbateľné riziko opätovného skĺznutia odsúdeného do trestnoprávne relevantnej protiprávnej činnosti (aj keď toho času odsúdený verbalizuje súdu pravý opak).

Z takéhoto sumára doterajšieho priebehu VTOS, berúc do úvahy trestnú minulosť odsúdeného (a v rámci nej aj povahu páchanej trestnej činnosti, pre ktorú je od septembra 2020 vo VTOS a ktorá bola i úmyselná), v zhode so závermi súdu prvého stupňa, ani sťažnostný súd nevidí bezvýhradné naplnenie ani jednej z materiálnych podmienok zakotvených v § 66 ods. 1 Trestného zákona u odsúdeného, ktorý síce za ostatných niekoľko posledných rokov VTOS vykročil správnym smerom k vlastnému polepšeniu sa (tak, aby bolo na konci takej jeho cesty možné odôvodnene konštatovať jeho polepšenie a zároveň i prognózu o vedení riadneho života jeho osobou v budúcnosti), no do cieľa takej svojej cesty (v podobe predčasného naplnenia účelu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona s pre súd dostatočnou prognózou vedenia riadneho života jeho osobou v budúcnosti na slobode), dosiaľ úplne nedorazil (berúc v súhrne celý doterajší VTOS ako i predošlý život odsúdeného, zaznamenaný aj cez jeho odpis registra trestov).

Týmto konštatovaním sťažnostný súd samozrejme nemá záujem odsúdeného od danej cesty (k vlastnému polepšeniu sa a konštatovaniu prognózy vedenia riadneho života jeho osobou v budúcnosti zo strany súdu) odradiť, aktuálny priebeh VTOS (za ostatné roky) u odsúdeného možno hodnotiť jedine kladne, pričom ak bude odsúdený takto ďalej pokračovať, rozhodne nie je vylúčené, a je to z pohľadu sťažnostného súdu dokonca aj veľmi pravdepodobné, že k predčasnemu naplneniu účelu trestu u odsúdeného a tým k naplneniu oboch tzv. materiálnych podmienok zakotvených v § 66 ods. 1 Trestného zákona u odsúdeného skutočne dôjde (a to skôr, než je naplánovaný koniec aktuálneho VTOS).

Pokiaľ odsúdený vo svojej sťažnosti poukazoval na to, že

- mu mal byť uložený jeden s/úhrnný trest odňatia slobody nepresahujúci 5 rokov, dané je mimo úloh súdu posudzujúceho žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z VTOS. Aktuálny VTOS u odsúdeného je dôsledkom jeho právoplatného odsúdenia cez právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré otázku správnosti/zákonnosti odsúdenému uloženého trestu nateraz uzavrelo. Súd v tomto konaní (o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z VTOS) zákonnosť/správnosť uložených trestov neposudzuje, posudzuje „len“ ne/naplnenie podmienok zakotvených v ustanoveniach § 66 a nasl. Trestného zákona.

- vo VTOS je len druhýkrát a dosiaľ už žiadal niekoľkokrát o podmienené prepustenie z VTOS neúspešne, k danému poukazuje sťažnostný súd na vyššie v tomto uznesení sťažnostného súdu uvedené posúdenie veci sťažnostným súdom, ktoré tieto tvrdenia/sťažnostné otázky nastolené odsúdeným podľa názoru sťažnostného súdu plne vyčerpáva.

Zhrňujúco sťažnostný súd uvádza, že nevidí u odsúdeného aktuálne možnosť konštatovať, že odsúdený ku dňu tohto uznesenia sťažnostného súdu preukázal také polepšenie, aké predpokladá § 66 ods. 1 Trestného zákona (proces jeho polepšenia úspešne, no stále ešte len prebieha aktuálnym VTOS, nie je ukončený). Zjednodušene povedané, ani sťažnostný súd nevidí v tejto veci naplnenie predpokladu o polepšení sa odsúdeného do súdom už akceptovateľnej miery (na účely rozhodovania podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona). Prvá materiálna podmienka tak naplnená zatiaľ ešte nie je.

V nadväznosti na uvedené, sťažnostný súd nevidí ani naplnenie predpokladu, že odsúdený v budúcnosti po prípadnom podmienenečnom prepustení z VTOS povedie riadny život, účel trestu predpokladaný v § 34 Trestného zákona u neho predčasne naplnený (berúc do úvahy už vyššie uvedené) zatiaľ nie je. Podmienené prepustenie odsúdeného z VTOS v aktuálnom čase by tak na pleciah spoločnosti z pohľadu sťažnostného súdu kládlo neprímerané (a teda nedôvodne uložené) riziko znášania novej recidívy trestnoprávne relevantného protiprávneho správania sa odsúdeného. Druhá materiálna podmienka tak naplnená zatiaľ ešte tiež nie je.

Je síce pravdou, že neexistuje „istota“, že odsúdený ne/bude viesť na slobode riadny život. Takúto istotu súdy rozhodujúce o žiadostiach/návrhoch o podmienenečné prepustenie prakticky nemajú a ani nemôžu nikdy mať. Súčasne ale v prejednávanej veci nebolo možné ustáliť, že by pre záver o vedení riadneho života odsúdeným v prípade jeho podmienenečného prepustenia z VTOS bolo možné mať pre súd dostatočný/rozumný/dôvodný predpoklad. Zmysel inštitútu podmienenečného prepustenia spočíva v motivácii odsúdeného k tomu, aby svojím chovaním a plnením povinností vo výkone trestu ukázal polepšenie. Vykonanou časťou trestu odňatia slobody podľa názoru sťažnostného súdu nebol účel trestu dosiaľ dosiahnutý a podľa názoru sťažnostného súdu s ohľadom na vyššie uvedené ako i v napadnutom uznesení uvádzané okolnosti prejednávanej veci a osoby odsúdeného by v prípade podmienenečného prepustenia odsúdeného z VTOS ani hroziace nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody riziko novej recidívy neznižovalo do súdom akceptovateľnej miery (k tomu viď napr. bod 13. nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 85/2025-30 zo dňa 17.07.2025).

S ohľadom na uvedené, sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený neuviedol také skutočnosti, a sťažnostný súd ani také nezistil, ktoré by boli spôsobilé z hľadiska zistenia podmienok pre taký postup súdu docieľiť zrušenie/zmenu napadnutého uznesenia a podmienenečné prepustenie odsúdeného z VTOS.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak (a) nie je prípustná, (b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo (c) nie je dôvodná.

Pretože sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.